

דברים של השר מנחם בגין ברחבת הכותל המערבי בירושלים ביום כט' באייר תשכ"ז

אלוהי אבותינו, אברהם יצחק ויעקב, אלוהי צבאות היה בעזרנו. סבנו אויבים גם סכנונו והם קמו להכחידנו, מבוים. אך עצתם הזמה, ומזימתם לא תקום עוף. כי עם במולדת דור חדש, דור משחררים, דור לוחמים וגבורים. נבצאת ישראל לקראת אויב בקעה מלכות בניו הקריאה, המחדהרת מעבר לדורות פמיו של אבי הנביאים, גואל ישראל מעבדות מצרים: קומה ה' וימוצו אויביך ויגוסו פשנאיך מפניך. וגמיצאם ונרבידם והמח גסו.

האויב המובט עדיין לא הניה נסקו; צבא ישראל מומיף לרדמו ולהכותו. אל אלוהי ישראל שמור על חייליך המחטלים בחרבם המנצחת את הבריה בין הכתרים אשר כרתת אה עם סגולתך למען ישבו בניו לאימתויהם והאבות לבניהם והאנשים לרעיוניהם, כי איבנו אלא שארית עליהם, של עם נרדף ומושמד אשר דמו נשפך במים מדור לדור.

היום הזה ניצבים אנו במני הכותל המערבי, שריד בית המארתנו בירושלים הנבאלת, בעיר שתוכרה לה יחדיו ונצטא מפילה מלבנו, כי ייבנה בית המקדש במהרה בימינו.

ועוד נבוא הברוזה, היא קריית ארבע לשחטת על קברותיהם של אבות האומה ועוד נלך בדרך אמרתה, בזאכה בית להם יהודה ונתמלל על קברה של רחל אמנו וזכור וזכור אה דברי הנביא:

קול ברמה נשמע נהי המרוורים, רחל סבכה על בניה, מיאנה להינחם, כי איננו. מנעי קולך מבכי עינייך מדמעה, כי יש שבר למעולתך נאום ה' ושבו מארץ אויב ויש תקוה לאחריהך נאום ה' ושבו בניו לגבולם.

